

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacri sacerdotij defensio co[n]tra Lutheru[m]

Fisher, John

Coloniæ, 1525

VD16 F 1240

XXI Quae uero sequunt[ur] in Luthero quantu[m] ad hu[n]c impetum
spectat nullius ponderis sunt, neq[ue] responsione digna, de hoc certus
esto lector ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-30878

CONGRESSVS TERTIVS

primerent. Nec adeo quisq; opinor, hæreticus est, ut neget ista graduū uarietatē, a Ch̄o institutā, eandēq; deinceps ab aſ postolis usurpatā fuisse. Qz si fateaf, iam cōsequens est, ut cō cedat hos gradus, haudquaq; singulis de plebe cōgruere, sed his dūtaxat, qui legitime fuerint ad ipsa munera per ecclesiæ p̄ræſides aſciti, pariter & ordinati.

XXI

Argumētā ne
gatiua sunt in
ualida.

¶ Quæ uero sequunt in Luthero quantū ad hūc impetum spectat nullius ponderis sunt, neq; responsione digna, de hoc certus esto lector, q; nihil contra ſacerdotiū afferre Lutherus potest, præter argumenta negatiua, quæ nihil penitus apud eruditos efficiūt. Verū quidē est q; testimonia quædā ex ſcri pturis profert, quæ ſonare uident nihil ſcripturis adjiciendū eſſe, neq; testamento Christi quicq; ſuperordinandū. Quæ ſi uera forent iuxta Lutheri mentē, iā nō uere dixiſſet Christus Multa habeo uobis dicere, quę nō potestis portare mō. Nam ſi nō ante ſuam ascensionē omnia dixit eis, quæ dicenda fuerant, quū palam ſit eū ante mortem testamentū ſuū condidiſ ſe, q; ambigere p̄t alia plurima Christū reliqſſe ſupordināda.

Iohann. 16
I. Corin. 7.
& alibi

Paulus multa
addidit testa/
mēto Christi.

Adde, q; ſi Christus nihil ſuo testamento uoluifſet adjici, cur poſtea miſit ſp̄m ut nos in omnē induceret ueritatē? Præ ter hæc cur Paulus nō ſemel adjiciit de ſuo dicens: Hæc ego, nō dñs. Cur præter ſcripturas, multa tradidit obſeruāda, quę admodū. 2. ac Thessa. 2. testaſ dices. Itaq; fratres ſtate & tene te institutiones quas didicistiſ, ſiue per ſermonē, ſiue per epि ſtola noſtrā. Et I. ad Corin. II. de euchariftia loquens. Cetera (ingt) quū uenero diſponā. At hæc cetera, nusq; ſcripta ſunt. Sed hac de re ſatis copioſe locuti ſumus alibi, nimirū ubi cōſu tam Lutheranos articulos nona ueritate. Nō ſic ergo debēt intelliſi ſcripturæ, quę admodū eas inuertiſ Lutherus, nēpe, q; nihil oīno præter ſacras līas admittendum ſit, nec eis quicq; adjiciendū, quū & per aplōs multa ſint abſq; ſcripturis tradita multaq; ſaluberrime per eorū ſuccelfores adiecta. Sed ita poti us intelligamus nihil eſſe cōtra ſcripturas recipiēdū, aut quicq; quod cū eis pugnet adjiciendū quo uis pacto. Vides ergo le tor Lutheri primū impetū, de quo tantopere pridē gloriat⁹ eſt, iam humi iacere eneruatum & exoſſatum, roboriſq; peniſ

Multa abſq;
iſcripturis re/
cepta ſunt.

De sacra sacerdotij defensiōe cōtra Luth. XXXIII
tus omnis expertem. Quare nunc ad secundum impetum ue
niamus.

¶ Cōfutant̄ rursus authoritates qbus Lutherus pugnat
aduersus peculiare sacerdotiū qd ex diuinis
scripturis afferit. XXII

 Ro secundo impetu, quē & æque fortē Lutherus
iactitat. Primo producit Paulū ad Roma 12, Ob,
secro uos per misericordiā dei ut exhibeatis corpo
ra uestra, hostiā sanctā, uiuentē, placentem deo, ra/
tionabile obsequium uestrum.

Hoc testimonio docet quēq; christianū sacerdotē eē, quē
admodū & rex est, nō ut alios regat, aut sacra cōferat alijs. At
nos de sacerdotib; cōtēdim, q; pascūt, regūt, et sacra ministrāt
alijs. Quare nisi probet Lutherus, q; quisq; ch̄ianus ius habet
cæteros regēdi, aut sacra cōferendi cæteris, nihil facit.

Alterū ex Petro testimoniū profert, nimiꝝ hoc iſm, qd añ
protulit impetu supiori. Et ipsi tanq; uiui lapides supædifica
mini in sacerdotium sanctum offerentes hostias spirituales ac
ceptabiles deo per Iesum Christum.

Et hoc itē cōcessim, unicuiq; ch̄iano dictū eē. Atq; hoc mō
quēq; christianū sacerdotē esse sed sibi, non itē cæteris quēad
modū illi sunt, pro quibus iam est controversia.

Tertiū testimoniū ex David, quod & triplex facit pro to
tiplici genere sacrificiorū. Sacrificiū deo spūs contribulatus.,
Immola deo sacrificiū laudis. Sacrificiū laudis honorificabit,,
me. Sacrificate sacrificiū iustitiæ

Et hæc, nihil repugnamus, quin pro singulorū sacrificijs ac
cipiant, tametsi nō desint qui per iustitiæ sacrificiū, hic intelli
gant sacrificiū Eucharistiæ, q; paulo post, frumenti uiniq; de
quibus hoc sacrificiū a sacerdotibus cōficitur, facta sit mentio
Sed ob istud minime contendam.

Quartū ex Paulo, Per iſm ergo offeram⁹ sacrificiū laudis,,
semp deo, id est fructū labiorū confitentiū nomini eius.

Et hoc iam diximus christianis omnibus esse commune

Quintū ex Osea, Omnem aufer iniquitatē & accipe bonū,,
& reddemus uitulos labiorum nostrorum.